

alene kan betragtes som en beskatning af arbejdskraft. Flertallet vurderer, at et kollektivt opkrævet AUF-bidrag er problematisk, idet der ikke etableres en forbindelse mellem forbrug og finansiering af voksen- og efteruddannelsesindsatsen. Det er således en stor misforståelse at tro, at et kollektivt bidrag kan forsvares med, at arbejdsmarkedets parter selv deltager i administrationen af ordningen. På efterspørgselssiden vil beslutningstageren i stort set alle tilfælde være den enkelte virksomhed, hvis forbrug ikke vil påvirke virksomhedens AUF-bidrag.

Flertallet finder, at de virksomheder, der fortrinsvis benytter sig af private voksen- og efteruddannelsesstilbud med fuld brugerbetaling eller offentlige tilbud med delvis brugerbetaling, vil blive ramt af AUF-bidraget, idet disse virksomheder kommer til at finansiere både eget forbrug og andres forbrug på samme tid. Flertallet frygter derfor, at der sammenlagt vil blive skåret ned på voksen- og efteruddannelsesindsatsen i disse fortrinsvis mindre virksomheder, idet AUF-bidraget pr. medarbejder ikke kan påvirkes.

Endvidere mener flertallet, at AUF-bidraget alt andet lige vil forrykke forholdet mellem arbejdskraft og kapital således, at det bliver mindre attraktivt at basere produktion på arbejdskraft. Det vil således udelukkende være AUF-bidraget, der er årsag til denne ændring, selvom arbejdskraftens produktivitet reelt stadig vil være den samme, idet AUF-bidraget kunstigt vil gøre det dyrere for virksomheden at beskæftige folk. Samlet set må der forventes et samfundsøkonomisk tab. Den med AUF-bidraget foreslåede metode til finansiering af voksen- og efteruddannelsesindsatsen vil i forhold til efterspørgslen virke forvridende frem for kvalificerende og er derfor et skridt i den forkerte retning.

Lovkomplekset angiver, at statens bidrag til voksen- og efteruddannelsesindsatsen ikke reguleres i forhold til pris- og lønudviklingen. Flertallet må derfor forvente, at en stigende andel af udgifterne skal finansieres af AUF-bidraget, givet at de samlede udgifter til voksen- og efteruddannelse ikke falder. I den forbindelse finder flertallet det relevant at pointere, at lovforslaget åbner mulighed for, at nye udgiftsområder vil blive lagt ind under AUF.

Givet at statens bidrag til voksen- og efteruddannelse i AUF-regi uundgåeligt vil falde, finder flertallet, at der reelt ikke er tale om en valgmulighed for AUF-bestyrelsen med hensyn til at

foreslå opkrævelse af AUF-bidrag. Lovkomplekset placerer AUF-bestyrelsen - i praksis repræsentanterne for arbejdsgiversiden - i en situation, hvor de enten kan vælge at anbefale en øget beskatning af virksomhederne eller en reduktion i voksen- og efteruddannelsesaktiviteten. Flertallet finder, at dette er en urimelig situation at bringe AUF-bestyrelsen i, hvilket ikke kan forventes at bidrage til at bevare et godt klima mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter. Mekanismerne i lovforslaget vil således i praksis fra begyndelsen være bestemmende for udfaldet. Flertallet mener, at der i stedet for den foreslåede metode til finansiering af voksen- og efteruddannelsesindsatsen burde vælges en model baseret på statstilskud kombineret med direkte brugerfinansiering. Derved sikres billig adgang til generelt kvalitetsbringende kurser, mens der for andre kursers vedkommende vil være en direkte sammenhæng mellem finansiering og forbrug, hvorved en skævvridning i forhold til det foreslåede vil kunne mindskes. Denne model bakkes op i størsteparten af de modtagne høringsbidrag.

Muligheden for sammenlægning af uddannelsesinstitutioner

Lovkomplekset indeholder et forslag om, at der åbnes mulighed for, at AMU-centre kan sammenlægges, såfremt det ikke er hensigtsmæssigt at drive flere selvstændige enheder. Lovkomplekset indeholder endvidere muligheder for, at AMU-centre kan slås sammen med erhvervsskoler.

Flertallet finder, at det er positivt, at disse muligheder tilvejebringes. Imidlertid vurderes det som et problem, at en sammenlægning af AMU-centre med erhvervsskoler kun kan finde sted, såfremt den nye institution videreføres som et AMU-center. Dette vil ikke altid være det mest ønskelige. Derudover vil en sammenlægning ikke ifølge lovkomplekset løse problemerne med overlappende uddannelsesstilbud.

Afsluttende bemærkninger

Flertallets vurdering er, at forslagene ikke samlet set afhjælper de grundlæggende problemer inden for voksen- og efteruddannelsesområdet. Lovkomplekset forsøger således at omfordele voksen- og efteruddannelsesindsatsen i stedet for at forbedre den. En voksen- og efteruddannelsesreform burde tage udgangspunkt i